

mente, at Stolens Undervisning havde været ufuldstændig hidtil. Ja, det er jo anerkendt af Alle, og derfor er dette Forslag tilbøieligt kommet frem; men den megen Vægt, som den ærede Medlem lægger paa Benævnelsen af dem, der examineres, kan jeg ikke lægge derpaa, og jeg tror, der var ganske god Forstand i det, jeg sagde i den Retning i Formiddags. Vi kjende fra Landbohøjskolen nogle Folk, der kaldes Landbrugskandidater, men jeg kjender ikke denne Titel som officiel. Jeg veed meget vel, at der meddeles Udgangsbevis for dem, der have aflagt Prøven paa Landbohøjskolen, men i dette Udgangsbevis staar kun, at Prøven er bestaaet, og der staar ikke Noget om, at Bedkommende er Landbrugskandidat. Der er andre Grene paa Landbohøjskolen, s. Ex. Forstergæmen, som har to Dele, og hvor man ikke kan benævne sig som Kandidat, før man har taget den samlede Examen, ganske naturlig, fordi den giver Udgang til Statsembeder, hvad den almindelige Landbrugsexamen ikke gjør. Vi ere vel ganske enige om, at herefter maa det stille sig saaledes, at Examen bliver delt i to Dele, den almindelige Landbrugsexamen, som til dels skal afpasses efter de praktiske Krav, som man mener Folk vil underkaste sig, der vil gaa til det praktiske Landbrug og ikke onske specielt at give sig af med Konsulentvirksomhed, Undervisningsvirksomhed og i det Hele ikke med Ting, som kræve den høiere Undervisning. Det er en afsluttende Examen. Saa kommer anden Del, og det er den, jeg nævnte, og som det ærede Medlem kaldte en høiere Examen. Landbrugskandidat er kun en Titulatur, som i og for sig ikke har nogen Betydning, men naar det ærede Medlem lægger saa megen Vægt derpaa, haaber jeg, at det ærede Medlem vil finde paa en Benævnelse for dem, der tage første Del, og en anden for dem, der tage begge Dele, og hvis det ærede Medlem kan finde paa noget Passende, skal jeg ikke have noget imod at gjøre Mit til, at disse Benævnelser kunne indføres, men officielt have vi for Øieblikket ikke nogen Benævnelse for dem, der dimitteres fra Landbohøjskolen. Det er meget naturligt, at de kalde sig Landbrugskandidater, og det er et stort Spørgsmaal, om man kan forbyde Folk, der have taget den ene eller den anden Del af Examen, at benævne sig saaledes. Kan man, som sagt, finde en Benævnelse for dem, der have taget første eller anden Del, skal jeg ikke have Noget derimod, hvis man saa blot ikke forsøger det nye Embedsproletariat, som ærede Medlemmer have haft saa travlt med, som jeg for Resten ikke kjender videre til her i

Landet. Ved Landbohøjskolen behøver man vist ikke at være bange for det, det har til Dato ikke været mig bekendt, at Landbrugsexamen giver Udgang til Statsembeder. Det kan tænkes, at En eller Anden er kommen i et Embede, men jeg tror det ikke, jeg kjender intet Embede heri Landet, hvor man er saaledes stillet, at Landbrugsexamen er sat til Betingelse, eller hvor Landbrugsskolen giver betinget eller udelukkende Udgang. Jeg tror altsaa ikke, at dette Spørgsmaal har stor Rækkevidde, men jeg har ikke Noget imod, at det ærede Medlem rejser det, saa kunne vi tale nærmere om Sagen.

Ordføreren (Tutein): Da jeg forrige Gang havde Ordet, havde jeg overset, at der var nogle enkelte Punkter i Betænkningen, hvorpaa jeg særlig havde Anledning til at henlede Opmærksomheden, og i Anledning af hvilke jeg meget gjerne vilde anmode den høitærede Minister om at udtale sig. Det er de Punkter, som staa omtalte paa tredje Side i Betænkningen, nederst paa 2den og om paa den følgende Spalte. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt den høitærede Minister tillæder Udvalgets Anskuelse om, at Stipendier ogsaa kunne uddelles til Kvinder. Efter den Affattelse, som Udvalget har foreslaaet, at § 5 skulde have, og som den høitærede Minister ogsaa nu nylig fortolkede som gaaende ud paa at sætte Skolen i Stand til at omfatte forskjellige Grene af Landbruget, er det en Selvfølge, at en Del af disse Grene særlig egne sig for Kvinder, og Udvalget har derfor anset det for en Selvfølge, at Kvinder ogsaa maatte kunne faae Leilighed til at faae Understøttelse til at søge disse Stoler. Ligeledes har Udvalget anset det for rigtig i Betænkningen at udtale — det er ogsaa den Slags Ting, som man, hvad saa ærede Medlemmer sige om det eller ikke, ikke godt kan anbringe paa andre Steder end i Betænkningen — at man mener, at de Elever, der tidligere have søgt en Højskole og saa komme paa en Landbrugsskole, eller som gjentage deres Kursus, maatte være berettigede til et noget høiere Stipendium end de, som første Gang søge Skolen. Et andet ligeledes i Betænkningen omtalt Punkt, eller rettere sagt to, er et Spørgsmaal, som har været omtalt under Diskussionen af flere ærede Medlemmer. Det er Fordelingen af Skolerne mellem de forskjellige Amter eller Provindsjer. Udvalgets Flertal har i Betænkningen udtalt, at man mener, at Skolerne bør fordeles omkring mellem Amtene efter disses Behov naturligvis, men at det maa undgaaes at give Statsstiftud til Skoler, som ere sammen-